

Η πόλη που ζω

Η πόλη που ζω και που λαχταρώ
η πόλη που ζω και πονάω
μου δίνει φτερά, χαρά στη χαρά
την πόλη αυτή αγαπάω.

Pεφραίν

Τριαντάφυλλα φίνα γαρύφαλλα κρίνα
και δέσμες λουλουδια σωρό,
στα πόδια σου απλώνω για δες πως λιγώνω
για σε Λεμεσός π' αγαπώ.

Η πόλη που ζω και που λαχταρώ
η πόλη που ζω και γλεντάω
μου δίνει ζωή και νέα πνοή
την πόλη αυτή αγαπάω.

Pεφραίν το ίδιο

APIONES

Πιμπαίος γεράκας

Τι μαρσιός γεράκας
Τι μαργαρίτης σφαλίδι
Έρας νέας με Κιθάρα-πεκιθώρα
Βερμίτινα γραχούλα. }sis

καίντα τα μαλλιά του καΐντα
καίντα σκίτες νένεται
τα γιανίων της Ελλάς-την ελληνική γου }sis
Και τον αύριό του Παικό.

Είσαι σημαργάνη κι' μαραία
Κι' έχεις μάλιστα γαλανά
Έχεις τελεία κοραλλέ-κοραλλένια }sis
και αρδεύαντα μαλαζία.

Πήρες αρύγα αωτό το κρύο
χρύμα αωτό μνη γρανάγυατα
μιας αυτοτίτας της φρεσκά-της ψρεβκάνας
και ανδρά τη ματία. }sis

Ξένια ακάνη μου

Ξένια ακάνη μου ξένια κοκκιά μου
Ξένια νόσκολοντς ξένια κλινά
γάκολοντς ξένια γραχούλινα μαραία }sis
νόσκολοντς κιθάρα σιαγε θεον κινάτι.

Θυμάται μια μέρα στο δέλος 'κει μέρα
Όταν μαρείτες άντες μ' αγαπάσι.
Μηδερόδε μ' έχω την ωντρασιά διπέρι }sis
Το πλιόροδο αγέρι κια βε ιθον φυσά'

Φινάτε ζενάδι η θραύτη μαρούφη (κανωπέ)

ΟΥΛΛΑ ΧΑΛΑΛΙΝ ΤΟΥ
[ΜΙΧΑΛΗ ΒΙΟΛΑΡΗ-Α. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ]

Τζείν το μιτσίν το τρίμματον
τα μελισσιά τα μάδκια
μες το χακκίν στραφτοκοπούν
αξίζουσιν παλάδκια

[Για την καρκιάν
τζιαι την αγκάλην του
για το Θεόν
ούλλα χαλάλιν του]δις

Τα μελισσιά τα μάδκια του
της μάλισσας ιμοίζουν
όντας σου κρούζουσιν την μιαν
την άλλην μέλιν στάζουν
[Για την καρκιάν κ.λ.π.] δις

Κύπρος μου για ένα γέλιο σου
δκιω σου τον άνθρωπόν μου
μόνον μιτά σου εν να δεχτώ
να μοιραστώ το φως μου
[Για την καρκιάν κ.λ.π.] δις

ΔΕΛΦΙΝΙ-ΔΕΛΦΙΝΑΚΙ

Καβάλλα στο δελφίνι τον κόσμο γύρισα
είπα να σε ξεχάσω, μα σ' αποθύμησα, σ' αποθύμισα

Δελφίνι, δελφινάκι, πάμε πιο γρήγορα, πάμε πιο γρήγορα
να ιδώ τα γυριστά της τα ματοτσίνορα, τα ματοτσίνορα

'Όπου και να γυρνούσα, ερχόσουν πίσω μου
λαβωματιά στο στήθος το πελαγίσιο μου, πελαγίσιο μου
Δελφίνι, δελφινάκι κ.λ.π.

Póδος μν.

Είχε η Πόλη των γλυκών των κοριτσιών
δων τα φιλοί των αδελφών με ωδό δινον
των απορίων δων φίνοντες πλήκο κράβι' } δις
και κάθε βράδυ έτις της βέρνας άλοι σηιδων. } δις

Ρόδος μν. Ρόδος μν.
διαγάντι των θερετκωνιών } δις
όπι κα' την ωδή Τίχο θαρρώ } δις
θανατεί τα τα βε νηνίδων.

Είχε της βαλανεας κοχύδι ακριθό^ι
μελκο τηι βαλανεα δων μίκην φρεσκιδα
ένα φυστάρι σμερφο μελανικο
μν τέσι ους βρίσκεται επι Ρόδο επι Ελλάδα. } δις

Ρευματινοί ήτο.

APIONES

①

Kathis mas nήθare

Kathis mas nήθare φέλας πάτη
επνό ομορύν μας τη λευκό^α
και τα κερύτε τα καρναβάλι
με τα μελιά των το γρελό.

②
Με μάσκα όλοι σαν αρλεκίνοι
με γυναικώνικες και βιολί^α
φράγκο την τσέπω μας τα μακινέ^α
την το σέλι την ξεσπούσεις.

Με κιθάρες με γρασσόλι^α
τέοι κέροι και μαϊδά^{λι}
επονόματα τα παραφεύλοι μαζί } δις
μέχρι ναρή τα αρώνι

①

Mερτογρελό καρναβάλι

Μερτο γρελό καρναβάλι
όλοι μικροί και μεγάλοι
χλεύοντας χορεύονταν μετανύ^α
και ψευχούν
οι κανιαδόροι με κέφι μας γρασσούσαν. Θα μας μάζεψει και φέλας η μουσική.

②
Πάντοι χαρες κι' ευθυμία
στη λεμεσό δα πορεύονται
οι κανιαδόροι με τα γολεμούλα.
Εδώ κι' εκεί

③
Μερτο γρελό καρναβάλι^α
φέλας θάκονταν με ώδη^α
πάντοι κιθάρες την εποπτία^α
δικοντά βαλιτών
μετα περατίτα δα παιστον καρναβάλιαν.

APIONES

Μεσ' μην τεμένος μας

Μεσ' μην τεμένος μας μαιδάι
μας ούτε μαιγέρος δυντί²
επί μην ο γρελός Καρναβάλι
τεμένος καρν. κι αμφρυτί³
Γενικής δασκής μελέτης γρελός
με κέριγραντζιλ παρό και φίλων

Του εργατικού σημείου γρελόντων
μετά μέσην των καρναβαλικών
τραγουδών συνανθάνει κατάλιπο
Καρναβαλική εργατική⁴
λιμνοθάλασσα καρν. η τελείων καρναβαλί⁵
κι η καθέ ψυχή εργαζομένη.

Χαροκόπειον μελέτης κι θάρετες
κι εσείς μανούλινοι παρόδιες
κι χρήσιες στάλκες αεροπλάνες
καρναβαλικοί εργατικοί

δις - Πεντίνος δασκής διετητής γρελόντης κείμενο γραμματ. παρό και φίλων δις.

① Στήλη το δέλτιο

②

Πέτε μαιδάι, ζω γρελόντης Καρναβάλι
εε μν ιδούν των κενιών καταντόντων
είθιτε δηλοι βασ με βεργονιάσια }
βεργονιάσια σέ λοι πανιλέ } δις
των Καρναβαλίου τη φωτιά.

Οίκουνγραντ κατέχεται μαιδάι, μετωπίσε
ζωαρείν αδιάντη μας λεγεούσα
να κι οι καναβίροι από υπηλή
εκφρωσιν γραμματή συστηνέ } δις
δια βασ μου δίπλη τη παράδι.

③

Φιλήσε κατέ πάντας την πενταχιόδη
ρίχτε βερμουτινές μα να μαι γομφετή
και βροποφυνάζες δηλοι πανιλέ }
δηλώ το γέλιο η βεργονιάσια } δις
δηλώ το σέλιο η βεργονιάσια.

ΛΑΡΙΩΝΕΣ

Mia kantάδα γεν δάχων να πονν

1 Στη λέξεως και δραμάκια
καντάδες ακούσ μουσική
χορεύουν τα λευκαράκια
βγιν νύχτα τη μαστική.

2 Ο έρωτας βγαίνει γερζιαίνι
με ρογεζσαράκι μαζί³
Σανιδιώ³ απόφεν γρίζια
η αράνη μας σινει λινή. } sis

p

Mia kantādā gen dákōn να πονν
μόνο εσέναντε θα δημιουρν
λέξεως μου είβαι όως μου
της λινής ο οραδιοί μας } sis
Ο πέδης κι' αλλοι σια βεγράζοντον.

3 Στη λέξεως τ' ακροτιάδια
βαρκούλες στην προνή ήταν νερά
δικαίως όως ψυχού μαΐστραδια
κι' ενγυράνει' απόψει καρδιά.

4 Τ' αδερφίατα τ' αλμήι τους ρίχνων
ώως ωργήθεια σιδάρη ήταν μαλλιά
της ψινής ουράνη μαζεία } sis
εκεί ώστι η φραγκοελινιά.

Tύπα οντοτήτων κοινωνίες

Τύπα οντοτήτων κοινωνίες

Κι? Είμαι υγρασίας σε? την αίσια περιόδου
τύπα μεθόρυ να δακτύω στο παραδότη
δακτύλιος αναδέι μου να γέρω στο μετόπι.

Μονάδες στην οντοτήτη κεράτη
τύπα οντοτήτων κοινωνίας με τη μεθόρυ,
τύπα μεθόρυ σ' όπο τον κόσμο να κρυψεί
γανακιών επιθρούς μου να τους βιβλήσει.

Ρεγγιάν

Με ωντησε ο νοός ο καρφοτάφης στα μαλιά
ε' ένα γεροτάφιο οντοτήτη λεντίνα,
με? τα μετά της ζειτονιών οντοτήτη λογοτάφη
ΕΚΕΙ οντοτήτη καρπές μα και γαρνέκια.

Της Μεσογειου ακρω

Σταδίονται οι θεούς μητέρες και η πόλη της Αθηναίας,
 Κι η θέση γε γέρα λεπεγούς ράδιει και ράδιανίσει
 Και από τότε έμεινε κοντά σου μα τις θανάτων
 Στατή σε ερυθρώνες σημόρου πόλην πάσια.

Γερίφω το φοτήφι μου
 φαστή γου πορευομένη
 με μίαν βροχή και συνεγγία
 - καράντονα στην Καρδιά -
 Έσ την ωραία γου οδύνω
 Της Μεσογειου κρίνω.

Και οις ταβέρνες ψαΐνοντας μαζίνιον φατίνεται θιάσιε
 Καλαντού βρίσκεται σίδηροι οι δύο να μαραζούνται.
 Καράγες δύο μα κίτιες δύο αδενάδαν σιμιδεκρίδες
 Οινούρια χαρτιά σταρατηρίου μεταύταν τα μαργίσες.

Γερίφω το φοτήφι μου...

Tns Kύπρου οικάδατα κρασί

Αγαν μου θκιών χρόνια διπλά
η της Αδρας εα κρασί^{της}
κρασίν τα υροτήματα.

Πίνων του Καθηκελέρατον
τίται του Πολεμίν της Γραμμάτων
χρόνους πολλάτας εα τίνων.
Ρεγραίν

Της Κύδρου οικάδα εα κρασί^{της}
αρειόκοντα μου ζαδώ γες
Της Βαΐεας της Κρονού Πιτσαλίδης

μηνίσκουν στο μωάβιν βαδ.
Στην Πάρο της επι λεγέρον
δωτίκη τα κρασονάρκεα
τίται με κρασίν της πολιού - στρατίον
Κακουν της Λίμνης αιώρκα.

Της Σφράγιδας τηίνον το περκόν
της Ηρας της άδον το Σανθόν
κρασίδι ωιχανίν ταΐνιν.

Να δινετε εα γες ταρώ
τίται θκιώντων της έντιν της κρόνων
χερίν καρκίν της χαρών.

Ρεγραίν

Της Κύδρου οικάδα τα κρασία
κατα.